

Elegük van már a gúti vadászstílusból

Csaknem másfél millió forintjába került a részvénytársaságnak a két elvesztett per

Nyíracsád (HBN – G. I.) – Tízegynéhány kilométerre van a falutól a gúti erdészet központja, de gondolkodásban sokkal nagyobb, szinte mérhetetlen a távolság a két szomszéd között. Földtulajdonosok öntötték ki panaszaikat nemrég egy gyűlésen a sok vadkár és a gútiak vadászstílusa miatt.

Az apróbirtokos parasztokat a gyűlésen Ördögh Miklós alpolgármester képviselte, tíz-tizenkét, nagyobb földtulajdonnal rendelkező gazda, illetve mezőgazdasági vállalkozó pedig személyesen volt jelen. Ott volt továbbá Belgyár András, a Parasztszövetség országos (és Hajdú-Bihar megyei) alelnöke. A Nyírerdő Rt. gúti erdészetéből Dufla Ferenc főmérnök érkezett.

Három évvel ezelőtt már volt hasonló próbálkozásuk a helybelieknek. Azt mondják, hangzottak is el ígéretek az erdészet vezetője, Bartucz Péter részéről a kár megelőzésére és megtérítésére, de semmi sem változott, a problémák azóta is fennállnak. „Elégé negatív ugyanis a vadgazda hozzáállása a mi gondjainkhoz” – előlegezte meg Ördögh Miklós az elmúlt évtized második felétől halmozódó nézeteltérések summázatát.

Hárman a földtulajdonosok közül (balról jobbra): Bilák Ferenc, Pintye József és Mudra Sándor

Fotók: Gulyás Imre

A község közigazgatási területéből 1375 hektár földön a gúti erdészeté a vadászati jog, a többin a nyírábrányi és a vámospércsi vadásztársaságoké. Amíg azonban e két utóbbival állítólag harmonikus a nyíracsádiak kapcsolata, Gúttal már többször is perre mentek. Az egyik helybeli gazdának, Bilák Ferencnek az elmúlt években két alkalommal szolgáltatott igazságot a bíróság. A perek veszteségének, a gúti erdészetnek ez csaknem másfél millió forintjába került.

A pereket megnyerte Bilák Ferenc, de az egészsége ment rá arra, hogy éveken át cirkuszolt vele a részvénytársaság – mondják az acsádiak. És most nyelheti tovább a mérget, hisz az idén is megpocsékolta a disznó a kukoricáját a Tóth Gábor-féle tanyánál.

„Semmibe vesznek bennünket.” „Vadásztatnak, járnak keresztül-kasul a földjeinken a terrepjáróikkal.” „Azt se tudjuk, hol kell bejelenteni a vadkárt. Tavaly vetés előtt azt mondták,

hogy az asszonyrészi boltban lesz erre a célra egy füzet, de ki emlékszik már arra!” „A vadásztérületért bérleti díjat kellene fizetniük, 1996 óta azonban abból senki egy fillért nem látott.” „A köztes kultúrában (tökben, babban) tett kárról nem is akarnak szót érteni, holott tudhatnák, milyen nagy pénz egy járadékosnak negyven-ötven kilogramm bab ára.” „Csorog a vad nyála az éhségtől, olyan a disznóállománnyuk, döbbenetes pusztítást végez, ahol beszabadul a kukoricába.” „Beszabadul, mert ha van is, szellős a kerítés, a villanypásztorban pedig nincs feszültség.” „Semmit nem tartottak be abból, amit megígértek.”

Áradt a keserűség az acsádi gazdákból, akik végül is azzal álltak fel, hogy fontolóra veszik a Parasztszövetségnek a jogi segítségnyújtásra vonatkozó ajánlatát. Dufla Ferenc elismerte a kritikák egy részének jogosságát, de arra is utalt, hogy ha egyszer az erdészet tavaly négyemlő forint vadkárt fizetett ki az acsádiaknak, akkor nem állíthatják róla, hogy „elhajtja” a vadkárbejelentőket. Emlekeztette továbbá a gyűlés résztvevőit, hogy a törvény kötelezően előírja az együttműködést a felek között.

Sok a vaddisznó, kevés az eleség

Földesi Márton mezőgazdasági vállalkozó a következőképpen jellemzi a szóban forgó nyíracsádi vadászterületen uralkodó állapotokat:

– A legnagyobb probléma a faluban, hogy a nyíracsádi gazdákat nem tekintik tulajdonosoknak. Nyíracsád közigazgatási, mezőgazdasági területén a Nyírerdő Rt. gúti erdészetében lényegében úgy próbálnak vadgazdálkodást folytatni, ahogy éppen kedvükre esik. Az, hogy milyen károkat okoz a Nyírerdő vadállománya a nyíracsádi gazdáknak

azokon a földeken, ahol e gazdák a létszükségeik kielégítéséhez nélkülözhetetlen takarmányokat (kukoricát, tököt, triticálét) és élelmiszereket (babot, paprikát) termelik, Gúton nem számít. Úgy elszaporodott a vad, annyi disznó, hogy már szinte bent vannak a falu kertjeiben, és a gazdák nem tudják megvédeni tőlük a saját növénykultúrájukat.

A vállalkozó úgy véli: egyre erőteljesebb vadgazdálkodása során az erdészet nem mérlegelte kellően az erdők eltartóképeségét, és ma már nem tud annyi

takarmányt adni a rengeteg vadnak, mint amennyire szüksége lenne. Emiatt a vad óriási károkat csinál, letarolja a nyíracsádiak termőföldjeit, beszorítja a gazdákat a faluba, lehetetlenné teszi a termelést. A vadgazda pedig sajnos nem úgy áll a problémához, hogy csökkentené a vadállományt vagy megtérítené a földtulajdonosoknak a mindenkor károkat. A nyíracsádi parasztoknak eltökélt szándékuk jogi úton vagy érdekképviseleti támogatással megvédeni terményeiket.

Nagy pusztítást végzett a vad